

Beton, kosti a sny - Renčín Pavel

Veronika Salášková - 21.7.2009

Pavel Renčín slaví letos desetileté výročí začátku své spisovatelské kariéry. Každý oslavenec má svůj dort se svíčkami, Pavel si proto nachystal sborník s deseti povídkami zastupujícími těchto deset svíček. Mohutným a úlevným povzdechnutím nad dokončenou prací všechny plamínky sfoukl a nyní vám nabízí porci k ochutnání.

Renčín Pavel - Beton, kosti a sny Bylo nebylo, před deseti lety napsal jeden mladý muž podivnou povídku s pohádkově morbidním nádechem. Krátká hříčka o Stvořiteli slavila úspěch hned ve dvou literárních soutěžích. V klání „O nejlepší fantasy“ byl za ni autor pasován na rytíře. První ročník soutěže „O železnou rukavici lorda Trollslayera“ nabídl zase jinou odměnu – povídka spolu s dalšími vítěznými pracemi vyšla ve sborníku Drakobijci. A tak Pavel Renčín nastoupil dráhu spisovatele.

Po tomto úspěšném startu přišel vítězný hatrick v Trollslayerovi, mezitím začal Pavel publikovat i v jiných povídkových sbornících. Nyní po deseti letech od prvních Drakobijců vychází výběr Renčínových povídek ve sbírce Beton, kosti a sny. Deset let, deset příběhů, devět z nich vyšlo již dříve, poslední je zbrusu nový napsaný pro tento sborník. Pojdme se blíže podívat na jednotlivé povídky.

Sborník otevírá povídka Jen tančí, nemluví, nespí. Příběh dívky unesené a dlouhá léta uvězněné v tmavém sklepe, kterou její věznitel nutí psát knihy, čtenářem hned na úvod otřese. Popis vězení, vzpomínky dívky, temný všeprostupující strach a mrazivý konec, skvěle namíchaný koktejl, který zachutnal i Akademii SFFH natolik, že se povídka ocitla mezi pěti nominovanými na Nejlepší povídku roku 2007.

Loutkové divadlo je Renčínovým jediným opravdu čistokrevným hororem. Dřevěné vyřezávané loutky ze strýčkova divadla, s kterým sjezdil celý svět, nejsou žádnými obyčejnými dřevěnými panáčky. To zjistí chlapec Paris, když poprvé vezme jejich vodící lanka do rukou. Lehce nastíněný motiv holocaustu potom dodá vyprávění dobové zabarvení. Pavel Renčín je známý hlavně jako autor městské fantasy, ve sborníku proto nemůže chybět povídka zastupující tento subžánr. V Ukolébavce pro město krysa zachrání Wiliamovy život mladičká dívka Silvana rozhánějící se obrovským magickým mečem. Než se Wiliam vůbec stačí vzpamatovat, lítá v tom až po uši. A pořádně ani netuší v čem. Ve městě se děje cosi tak podivného, že ani krysy, skuteční vládcí města, netuší, co vlastně. A Wiliam v tom všem má zřejmě sehrát nějakou důležitou roli.

S povídkou Tančí mezi vločkami získal Pavel Renčín poprvé vavříny vítězství v druhém ročníku Trollslayera. Mozaikové členění příběhu se na nějakou dobu stalo typickým pro Renčínova další díla. Poslední z elfů Cuivié prochází světem z místa na místo a stále ještě hledá své rodné bratry. Uslyší volání o pomoc a spěchá, aby zabránil dalšímu vraždění víl. Kdo je ale tou skutečnou obětí a kdo vrahem? Tolkienův námět uchopil autor zcela odlišně. Další z vítězných drakobijeckých povídek s dějem členěným do kratších kapitol je Čarodějův dům. Na kopci stojí tajemný dům, v němž se ztratilo už několik dětí. A dnes si zchátralý dům zřejmě vybere svou další obět, do jeho zarostlé zahrady totiž vkročil malý Jimmy, aby získal zpět svůj zakopnutý míč. Mourovatá kočka Kitty se ale rozhodne, že tentokrát to jen tak nenechá a zorganizuje záchrannou výpravu.

Reportér Martin má napsat reportáž o nechvalně proslulém Nuselském mostě a jeho sebevraždách. Při sbírání materiálu narazí na několik podivných okolností, které mu nedají spát. Proč se všichni ti Skokani rozhodli ukončit svůj život právě na tomto místě? Tajemný most ho dráždí, láká a nutí ho vracet se stále zpět. Kdo jsou ti záhadní lidé, které na něm potkává. Martin má jedno podezření, ale zdráhá se ho vyslovit dokonce i sám před sebou.

V autorově vydané prvotině, o níž jsem se již zmínila, se setkáme s podivným tvůrcem, jenž z všelikých kůstek sestavuje nové bytosti, které vždy přes noc ožijí. Tento Stvořitel sní o kosti, která mu schází k dokončení jeho mistrovského díla. Pointa této krátké pohádkové hříčky je opravdu úsměvná.

Tři páry papuček hostovská povídka napsaná pro sborník Drakobijci má opět Renčínovo oblíbené mozaikové schéma, v němž příběh postupně přeskakuje z jedné postavy na druhou, aby se v závěru vše protlo a sjednotilo. Pokud máte psa, kterému se zdají zvláštní sny, můžete se zaplést do pořádné šlamastyky. Třebaže se snažíte najít unesené děti a postavit se čaroději, který hodlá uskutečnit experiment s městem Washington.

Na křídlech zlatých draků se přeneseme do světa her na hrdiny Dračího doupěte. Hlavním hrdinou je nyní sám autor, který se snaží pomoci svému kamarádovi, ochrnutému po srážce s autem, znovu nalézt ztracenou chuť do života. Když kamarád na jeho snahy nereaguje, zkusí to jinak. Začne s ním zase hrát dračák, aby mu překonáním těžkostí ve vymyšleném světě dodal sílu a chuť vyrovnat se s jeho obtížnou situací v reálném životě. Autor prozradil, že část tohoto příběhu sám prožil, jedná se tedy o částečně autobiografický příběh s velkým emočním nábojem. Příběh, který čtenáře hluboce zasáhne a zůstane dlouho v paměti.

Balada krve je Renčínovou novinkou, kterou napsal pro tento sborník. Akční okultní detektivka se od ostatních autorových prací odlišuje jak žánrem, tak i stylem prostým jeho obvyklé poetiky. Mladý detektiv Filip Bída se se svým parťákem Simonem dostane k vyšetřování vraždy jedné rodiny. Brutální a úchylný způsob, jímž byly jednotlivé oběti usmrceny se natolik vymyká normálu, že jim případ takřka vzápětí odeberou. Filip se s tím však odmítá smířit a pátrá s pomocí svého přítele dál na vlastní pěst. Zjistí, že tento případ není vůbec ojedinělý.

Příběh vzniku jednotlivých povídek a Renčínovy spisovatelské dráhy nám přiblížil Antonín K. K. Kudláč ve svém vyprávění Zrození vyprávěče z ducha velkoměsta.

O obálce knihy nechal Pavel Renčín rozhodnout čtenáře hlasováním na svých internetových stránkách. Vítězný návrh

potom zpracoval Jiří Husák.

Sborník Beton, kosti a sny nám předvádí reprezentativní výběr z Renčínovy desetileté povídkové tvorby. Najdeme zde vše, na co jsme u něj zvyklí. Zvláštní a podivínské postavy, zvukomalebnost a poetiku jazyka, hru se slovy, pohádkové motivy uchopené osobitým způsobem, magii, emoce, prolínání jednotlivých žánrů do sebe, nevšední a fantastické nápady i nečekané konce.

Tento článek byl převzat dne 21.7.2009 1:33:33 z Internetového magazínu Fantasy Planet

---